

fentlige Arbejder paa dette Punkt har været meget tilbageholden, at han aabenbart hellere havde set, at man, da Det forenede Dampskibsselskab opsagde sin Kontrakt, men var villigt til at gaa ind paa en ny med nye og bedre Skibe, havde sluttet sig dertil, for saa vilde man jo have haft en bedre Forbindelse, i alt Fald Personforbindelse, end den, man nu faar i en længere Aarrække, og Spørgsmaalet om Færgeforbindelsen kunde da have været udskudt noget, hvad der vistnok ren finansielt set vilde være Grund til. Thi derom er der vel ingen Tvivl, at Færgeforbindelse i det hele taget er en meget dyr Drift, og at det ganske sikkert vil koste meget betydeligt, hvis man skal have en virkelig Færgeforbindelse i Gang imellem Sjælland og Jylland. Det ærede Medlem, der talte før mig, udtalte, at naar hans Parti stemte for de 5,000 Kr., der er foreslaaede til en foreløbig Undersøgelse af dette Spørgsmaal, tog man sit udtrykkelige Forbehold imod, at man herved bandt sig til, hvad der senere maatte blive foreslaaet i den Henseende. Jeg vil i og for sig anse et saadant Forbehold for overflødigt, men kan for øvrigt godt tilføje, at i hvert Fald jeg for mit Vedkommende mener, og jeg antager ogsaa, at det Parti, jeg repræsenterer ved denne Lejlighed, vil være enig med mig deri, at disse forberedende Undersøgelser og Bevillingen til dem ikke kan binde nogen som helst i Henseende til, hvorledes man vil stille sig, dersom der kommer til at foreligge Forslag om betydelige og meget kostbare Foranstaltninger til Færgeforbindelse mellem Jylland og Sjælland.

Man plejer jo ikke at forandre noget paa Tillægsbevillingslovforslaget. Man plejer at behandle det ret summarisk og at betragte de fleste af de Bevillinger, som er opførte derpaa, som noget selvfølgeligt, og jeg forudsætter ogsaa, at der heller ikke ved denne Lejlighed vil blive gjort noget Forsøg paa at foretage Forandringer deri. Jeg har i hvert Fald ikke noget Ønske om saadanne og skal derfor tillade mig at anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Hey: Som andre ærede Medlemmer hørte jeg med største Interesse de finansielle Bemærkninger, den højtærede Finans-

minister fremsatte, og naar den højtærede Finansminister haaber paa, at den Forskel, der er mellem Indtægts- og Udgiftssiden, 10,700,000 Kr., kan dækkes paa den af ham anførte Maade dels ved, at 6 Mill. Kr. skydes ud til senere, og dels ved, at Udgifter og Indtægter retter sig saaledes, at ogsaa det manglende Beløb dækkes, saa maa man jo haabe, at det vil slaa til. En Diskussion om, hvorvidt det vil gaa saaledes som af den højtærede Minister formodet, er der ikke nogen Grund til at optage her; den vilde kun være af akademisk Natur. Men jeg haaber, at den højtærede Minister vil faa Ret, og at det vil gaa saaledes, som han har nævnt. Af særlig Interesse forekom den Udtalelse af den højtærede Finansminister mig, som gik ud paa, at han nu med større Sikkerhed end ved Finanslovens Behandling turde hævde, at Indtægten af Formue- og Indkomstskat i det Finansaar, vi har begyndt, ikke blot vilde naa op til, men rimeligvis ogsaa vilde gaa op over det budgetterede Beløb. Jeg tillægger denne Udtalelse Betydning, fordi den nu kommer paa et saa meget senere Tidspunkt, saaledes at man har Lov til at skænke den endnu større Tiltro end tidligere, hvad der glæder mig. Jeg, der i den Sag var ganske enig med den højtærede Finansminister om Berettigelsen af at postere Tallene paa den Maade, hvorpaa det var sket, finder jo Berettigelsen endnu større, naar der nu viser sig endnu større Udsigt til, at det anslaaede Beløb virkelig vil indkomme.

Saa talte den højtærede Finansminister om Kassebeholdningen, og Kassebeholdningens Ve og Vel har altid ligget mig meget paa Sinde. Jeg hørte da med megen Interesse om disse fem Afdelinger; da Finansministeren havde talt om femte Afdeling, gruede jeg for, at der ogsaa skulde være en sjette Afdeling, men saa galt var det altsaa ikke. Jeg vil haabe, at den heller ikke kommer, thi allerede de fem kan være for meget, og jeg vil haabe, at Ministeren vil naa til, at vi kan nøjes med de tre, som er saa fuldstændig forsvarlige, nemlig den første med Kontant- og Banktilgodehavender, den anden med Statsveksler og den tredje med Obligationer, som man i Regelen med Fordel køber ind for senere at kunne foretage Amortisation af de